

زایش من ، انسانیت من و نه اصل و نسب من !
On est être humain par sa NAISSANCE et non par ses ORIGINES !

در عظیم خلوت من ! در عظیم خلوت من / هیچ غیر از شکوه خلوت نیست . (فریدون ایل بیگی)
به سراغ من اگر می آئید / نرم و آهسته بیایید / مبدا که ترک بردارد / چینی نازک تنهائی من . (سهراب سپهری)

از نگاه دیگران

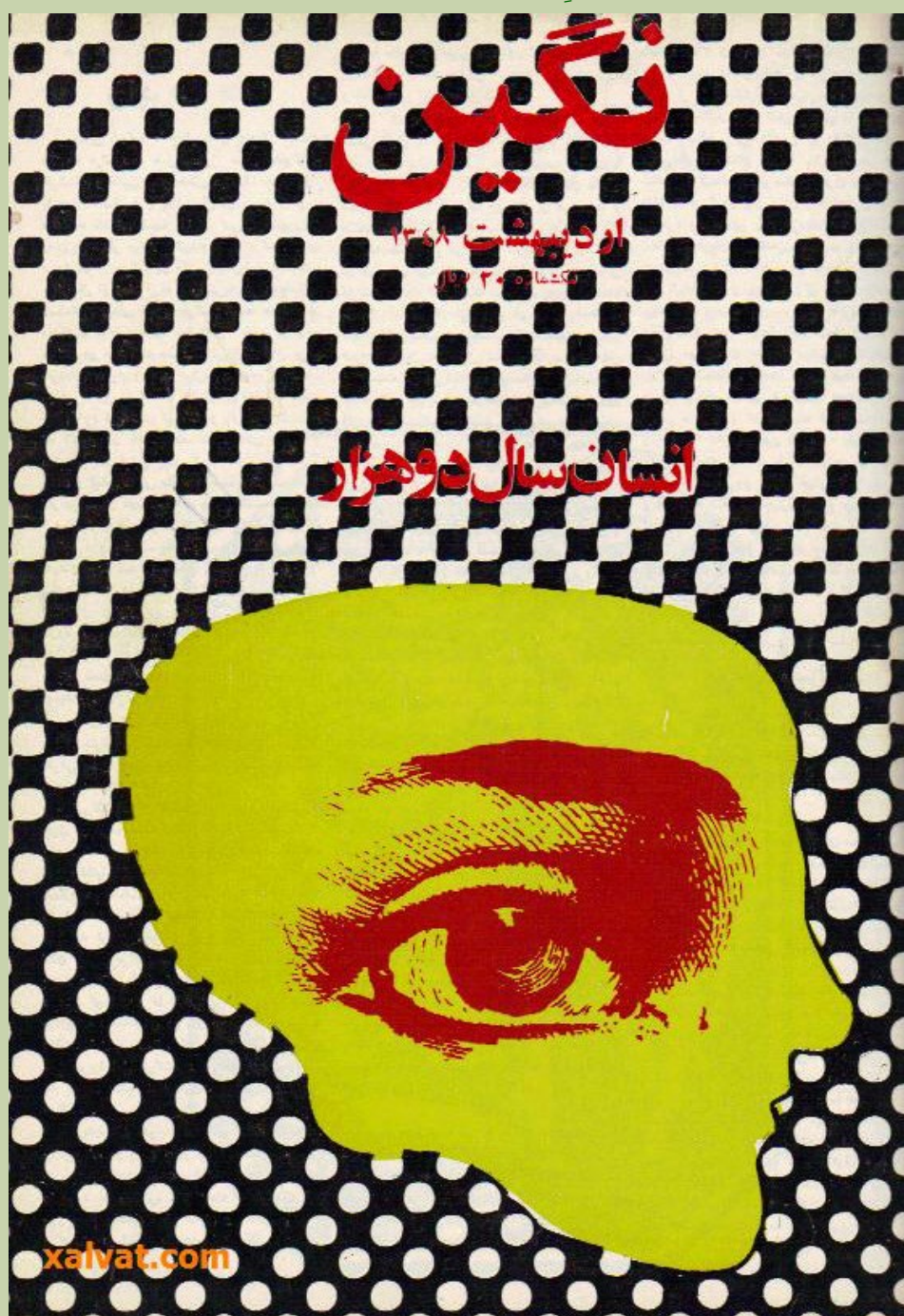

تاریخ ۲

تاریخ ۱

ابراهیم صفائی : سندی نویافته از اولین رئیس الوزرای مشروطه

[این نوشته از شماره های جلد شدهء دوره اول "نگین" (چاپ تهران) آمده است و بخاطر فشردگی صفحات ، اسکن کردن آنها دشوار بود و نارسائی و کج و معوجی هائی دارد - اما بهر حال قابل خواندن است. با پوزش - م. ایل بیگی]

سندی نو یافته از

نخستین

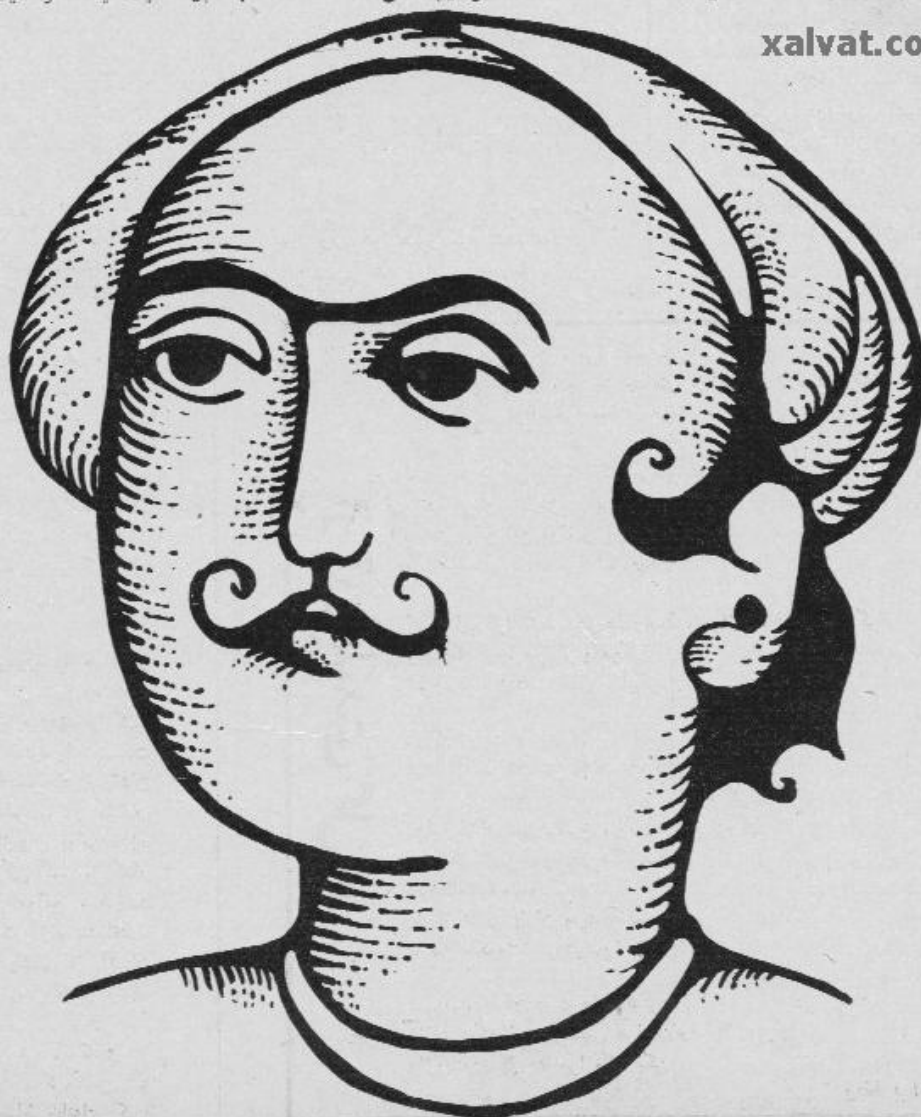
رئیس الوزراء
دوران مشروطه

ابراهیم صفائی

میرزا نصرالله مشیرالدوله نائیبی، فرزند
اقا محمد نائیبی نخستین رئیس الوزراء دوران
مشروطه، در طریق پیشرفت های شخصی و
سرمایه اندوزی و بهره برداری از مشاغل دیوانی
مردی زیرک و هوشمند بود. چنانکه هنگام مرگ
بیش از سی گزور سرمایه داشته و از ثروتمندترین
رجال عصر خود بشمار میآمد. در حالیکه پس از
مهاجرت از نائیبی بگواهی عموم تاریخ نگاران
دوران مشروطه زندگی را با کاغذ نویسی چلو
مسجد شاه در طهران آغاز کرد و پس از چند
سال آوارگی با ماهی شش تومان حقوق بخدمت
وزارت خارجه درآمد است.

او از سال ۱۳۱۷ ق پس از درگذشت شیخ
محسن خان مشیرالدوله بوزارت خارجه منصوب
شد و لقب مشیرالدوله گرفت و تمام وامهایی که
مظفرالدین شاه از روسیه تحصیل نموده بوسیله
همین میرزا نصرالله خان انجام یافت و هم او
عاقبت قرارداد داری بوده و ده هزار لیره نقد و
پنج هزار لیره از سهام شرکت نفت نوش جان

xalvat.com

«قبر نهاد» (اسناد مشروطه ص ۵۸) در آغاز کار مجلس هم روزی در پاسخ ایران های عبدالدوله و سؤال او که گفت: «مگر ما مشروطه نیستیم؟» آنکارا گفت: «اینجا مشروطه نیست، شاه يك مجلسی داده که بنشینید قانون وضع کنید» و مستند بود که وکلا حق دخالت در سیاست ندارند. (کتاب اوایل انقلاب مشروطه ص ۶۶) مشیرالدوله با آغاز صدارت خود تمامی پا خط خویش به انبیا کشیده که هم بی سامانی کشور و اوضاع آشفته آن روزگار را نشان میدهد و هم از کمال بی خبری و عجز او حکایت می کند. در حالیکه او خود منت ساه را با وزارت خارجه بود و مدتی نمود و بعد وزارت داخله را با وزارت خارجه توأم نمود و در کار دولت سابقه و تجربیات بسیار داشت و در عین آنکه احتمالا خود او نیز یکی از عوامل ایجاد آن نابسامانیاها بشمار میرفته، اظهار بی خبری او از اوضاع کشور مایه شگفتی است و نشان میدهد که او در طول مدت وزارت خارجه و شرکت در دولت تنها بخود و حدود نظر و کار خود می اندیشیده و در ماندگی و عدم توفیق وی در دوران رئیس الوزرائی معلول همان بی خبری او از اوضاع اجتماع کشور بوده است.

راز ناکامی و یارور نشدن مشروطه را هم باید در روش و پیش اینگونه رجال صدر مشروطه جستجو کرد، اینک نامه مشیرالدوله

وزیر ناکامی و بارور شدن، مشروطه را هم
باید در روش و پیشش اینگونه رجال بدر
مشروطه حسم کرد ، اینک نامه مشیرالدوله

۴۹

